

عنوان مقاله:

بررسی نقش اکوتوریسم بیابانی در توسعه سکونتگاه های روستایی مطالعه موردی: روستاهای روستای گرمه

محل انتشار:

اولین همایش ملی توریسم و گردشگری سبز (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

طیبه السادات عطائی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی گردشگری، دانشگاه اصفهان

یعقوب اسعدی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت جهانگردی، دانشگاه هنر اصفهان

یوسف قنبری - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه اصفهان

حمید برقی - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

سکونتگاه های روستایی پدیده های فضایی و مکانی می باشد که حاصل روابط متقابل انسانها با یکدیگر و با محیط هستند. روستاهای مناطق بیابانی و کویری از نظر ویژگی های معماری نمایانگر روح کویر هستند. متأسفانه در چند دهه اخیر خشک سالی های متناوب و وجود مشکلات اقتصادی در روستاها، سیل مهاجرت به شهر و تضعیف بافت سکونتگاهی بسیاری از روستاهای کویری را باعث شده است. تجربه مناطق مختلف در جهان نشان داده است که روی آوردن به گردشگری می تواند یکی از راههای توسعه روستایی و سکونتگاهی در مناطق کویری باشد. روستای گرمه یکی از روستاهای مرکزی ایران است که به دلیل قرارگیری در کویر مرکزی و برخورداری از جاذبه های کویری و روستایی از توانمندی های بالقوهای در زمینه توسعه اکوتوریسم بیابانی برخوردار است. هدف این مقاله بررسی تاثیر اکوتوریسم بیابانی بر سکونتگاه های روستایی در روستای گرمه است. این مقاله از نوع توصیفی و مروری بوده و در گردآوری مطالب این تحقیق از منابع کتابخانه ای و مرور مقالات نگاشته شده در زمینه مطالعات روستایی، معماری روستایی و اکوتوریسم بیابانی استفاده شده است. نتایج این مقاله حاکی از آن است که در چند سال گذشته توسعه اکوتوریسم بیابانی و افزایش تقاضا برای شب مانی در روستای گرمه باعث گردیده است، روستاهای متعددی جهت پذیرایی از گردشگران داخلی و خارجی در این روستا احداث شود. همچنین مشخص شد، برخی از اهالی روستای گرمه بخشی از اقامتگاه های روستایی خود را به جایگاه فروش محصولات کشاورزی و باغی و نیز هنرهای بومی و دستی اختصاص داده اند.

کلمات کلیدی:

بیابان، اکوتوریسم، اکوتوریسم بیابانی، سکونت گاه روستایی، روستای گرمه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/284989>

